

STĂNCULESCU, ION D.

Magistrat

N. 4 ian. 1899, Leu, Dolj – m. ?.

După absolvirea Seminarului *Sf. Nicolae* din Râmnicu Vâlcea, a devenit licențiat în drept și filosofie, ulterior, în litere al Universității din Iași.

A lucrat în magistratură ca judecător în Bacău, consilier și președinte al Curții de Apel din Iași, apoi consilier și președinte de secție la Înalta Curte de Casație din București. În anul 1947 a fost scos din magistratură pentru că a refuzat să semneze condamnarea la moarte a mareșalului Ion Antonescu, pe motiv că în Constituția României nu era prevăzută această pedeapsă. De atunci, a îndurat multe privațiuni și umilințe. Până la pensionare a lucrat ca muncitor tâmplar în cooperatie.

A fost căsătorit cu dr. Aurelia Stănculescu, sora scriitorului Cezar Petrescu.

În tinerețe, a cercetat localitățile Leu, Putna, Castranova, Bratovoiești și Ghindeni, culegând sute de balade, doine, strigături, cântece de lume. Toate acestea au văzut lumina tiparului în volumul al-III-lea al seriei *Folclor din Oltenia și Muntenia*, în 1968.

A colaborat la *Ramuri și Viața Românească*. În 1970, împreună cu Aureliu Millea, a editat o culegere a lui Grigore Crețu, apărută la Editura Militară.